

SPRENDIMAS MŪSŲ REIKALU.

Vakar, 12.2.1946., J.T.O. Pilnamos Susirinkimas savo vakaro posėdyje pabėgėlių ir išvežtųjų reikalų vienbalsiai priėmė tokią rezoliuciją:

Visi pabėgėliai ir išvežtieji, kurie turi tikro pagrindo į savo kraštus negrįžti, prievarta nebus verčiami grįžti. Juo tolimesniu likimu rūpinasis tarptautinės institucijos. Bet jokios priemonės nesutrukdys nubausti karo nusikaltėlius.

Sovietų delegatas Višinskis pateikė šitokius tris reikalavimus:

1. Uzdrausti pabėgėlių tarpe propagandą prieš sąjungininkus ir prieš namą grįžti namo.

2. Lagerio vadovybė turi būti sudaryta iš žmonių, tos pačios tautos, kokios yra patys lagerio gyventojai. (Esą atsitikimų, kad lageriams vadovauja vokiečių kariuomenės karininkai).

3. Tautos išdavikai ir karo nusikaltėliai neturi būti laikomi pabėgėliais ir iš lagerių privalo būti pašalinti.

Visi trys sovietų reikalavimai atmesti. Už juos pasisakė dar Lenkijos ir Jugoslavijos atstovai.

Anglijos atstovas paklausė, kas nustato, kas yra tautos išdavikas ar karo nusikaltėlis. Be to, jis pabrėžė, kad propaganda šiuo atveju esąs per drąsus išsireiškimas.

Taigi Pilnamos Susirinkimo sprendimas yra visu šimtu procentu toks, kokio mes galėtume pageidauti. Šiuo atveju mums parodytas palankumas duoda tvirtą vilčių, kad ir kiti mūsų liečią klausimai bus išspręsti mums pagelaujama prasme.